

Căpșunica

Carmen

În grădina îngrijită
De-o mămică cam grăbită
E-o fetiță mititică
Cu ochi verzi, guriță mică
Și cum mama îngrijea
Căpșunii în floare, ea
Fetiței explica:
„Vezi ce albă-i florica
Și că are cinci petale?
Nu vor trece zece zile
Și din florica mică
Va ieși o căpșunică!
Va fi mică și verzuie,
Acră, chiar spre amăruie,
Dar de-aștepti încă cinci zile,
Chiar cu mânuțele tale
Vei culege o căpșună
Dulce, roșie și bună!”
Și de-atunci fetița mică
Curioasă, fără frică,
Mergea singură-n grădină
Să vadă acea căpșună
Ce apare dintr-o floare.
Acum este o cărare
În grădina cu căpșuni
Care, chiar sunt tocmai buni
De cules și de mâncat.
Fetița s-a săturat!